

- ⊗ שם העבודה : התמודדותם של הורים עם ילדיהם הסובלים מפיגור שכלי במגזר הערבי
- ⊗ שנה : 2006
- ⊗ מס' קטלוגי : 550
- ⊗ שם המגיש : חילו לינה
- ⊗ עבודת גמר לתואר מוסמך, בייעוץ חינוכי, אוניברסיטת דרבי

המלצות למחקרי המשך

המלצות למחקרים עתידיים:

מחקר זה הינו בין המחקרים (האיכותניים) הראשונים בתחום, לכן הוא משאיר הרבה שאלות פתוחות שלא היה מקום לרדת לעומקם.

הראיונות בסוף נערכו עם אמהות למרות שהמחקר מתייחס להתמודדותם של שני ההורים, מאחר ונשים הן שמטפלות ברוב הזמן בילד ומתמודדות איתו במיוחד במגזר הערבי, ואפילו כשהאבות היו בבית הרגישו שלא צריך להשתתף והם עזבו, לא מנוכח זלזול אלא רצו לאפשר אווירה נוחה יותר עם נשותיהן, והנשים התייחסו לבעלים איך הם מתמודדים במשך הראיונות.

אולי עדיף במחקר עתידי לראיין גם אבות, ולבדוק למה אבות לא משתפים פעולה, או אולי החוקרת לא התאמצה להזמין אותם לשיחה.

הנשים דיווחו על אי עזרה מצד הבעל, ושנטל הטיפול בילדים הוא חלקתה של האם, מה שמוזר שהאימהות לא מתלוננות מזה ולא מצפות לעזרה, בנוסף לזה האימהות הן שנאלצות לוותר על עבודתן והתקדמותן בקריירה, במיוחד נוכח המחסור במסגרות מתאימות במגזר הערבי לבנותיהן בעלות הצרכים המיוחדים, כדאי שבמחקר עתידי ייחקר הנושא ולבדוק האם נשים לא מתלוננות בגלל שהן משלימות עם זה.

אימהות ערביות גם נתקלות בבעיה בגלל ריבוי הלידות, לידות מוקדמות ולידות מאוחרות, וגם נישואין מוקדמים, מה שעושה את הדברים יותר קשים.

ממצא זה הוא ממצא מאד קשה, ואולי חדשני, שלא נחקר מספיק בספרות במיוחד אודות אמהות לילדים עם צרכים מיוחדים במגזר הערבי, בנוסף לממצא בקשר לפחדים מהעתיד שמדאיג את האמהות, נראה כאן שיש מקום לבדוק את העניין, שצריך התערבות מיוחדת וחיפוש דרכים לפתרון בעיות אלו.

במחקר הזה שלושת ההורים הם הורים לבנות, אולי כדאי במחקרים עתידיים להמשיך ולבחון את התמודדות ההורים לבנים מפגרים, ואולי להשוות בין המינים.

אולי אפשר להכניס גם את האחים שהם חלק מהמתמודדים במשפחה ולשמוע מהם איך זה משפיע עליהם, ובדוק את זה ביחס למה שדיווחו האימהות שהאחים מקבלים ומשלימים, בעיקר מאחר והאימהות מפלות את הבנות החריגות.

בראיון הראשון עלה שגידולו של ילד מפגר קל לקל את היחסים בין אבא לאימא, ובשני המקרים האחרים זה דווקא חיזק, אז אולי כדי להתרחב ולהעמיק בנושא הזה.

מהנתונים עלה שהקושי הבולט אצל ההורים הנו ההתמודדות עם התווית שהחברה מעניקה לילד המפגר, והסבל שעוברת המשפחה נוכח זה במיוחד בחברה קטנה ואינטימית כמו המגזר הערבי, לכן אולי עדיף להתמקד בנושא הזה ולבדוק את הקושי בזה, והיחס של החברה לנושא הפיגור. בלט במחקר היעדר תורו של בית החולים בתמיכה באם לאחר הלידה, לכן כדאי אולי לבדוק את הרכב הצוות המקצועי האחראי על העברת הידיעה לאם, ותורו בתמיכה והקניית דרכי התמודדות. אולי כדאי לבדוק בהרחבה, את נושא התמיכה החברתית והתמיכה הפורמאלית במגזר הערבי, לאימהות עם בנות הסובלות מפיגור. לכן יש דפוסים שהתחילו להתעצב אבל עדיין יש דברים שלא היה מקום זמן לרדת לעומקם.